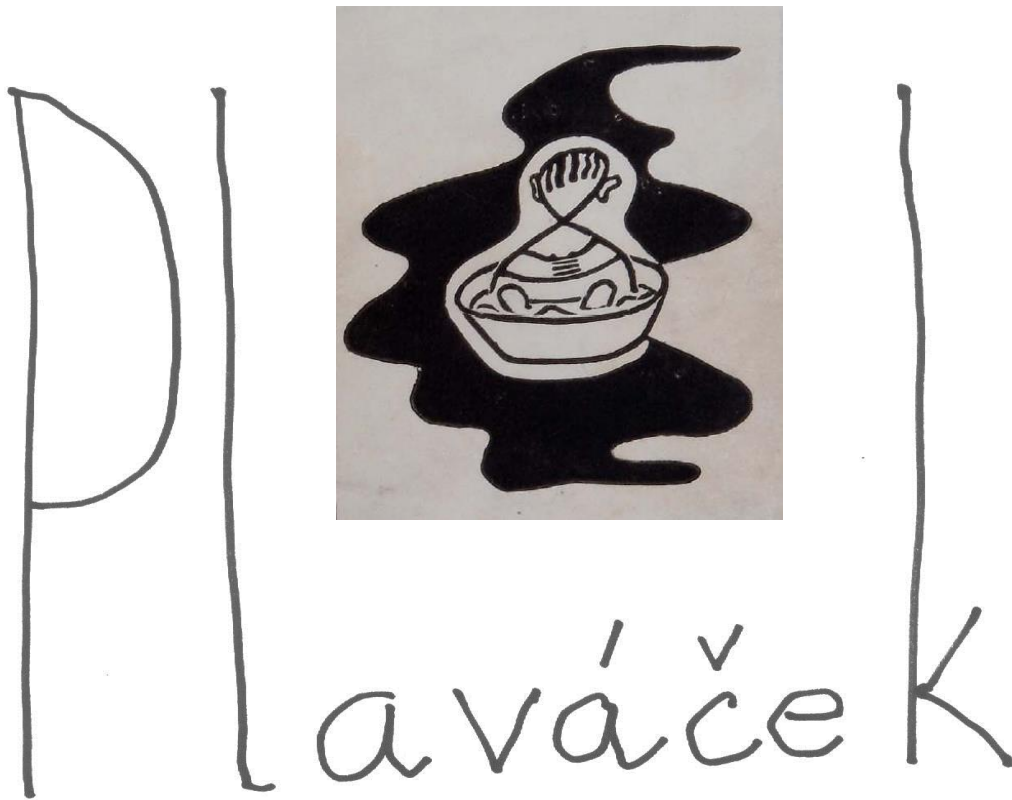

2016

č. 10

Nezapomeň!

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. listopadu v 17:00 V Přírodovědném klubu v Ježkově ulici 8 na Žižkově.

Zápis

Schůzky v září se účastnili: **Pulec, Zub, Pegas, Foki, Bob, Yško, Job, Přemík, Smeták, Kost'a, Jezevec, Jakub, Rejp, Hakim a Pacík.**

Omluvenky:

Bobánek na Šumavě sbírá houby.

Omlouvám se, budu ve Špindlu. **Cancidlo**

Ahoj, díky za Plaváčka a množství fotografií, na 5.10. se ale musím omluvit, protože zrovna máme vernisáž výstavy z ilustrací k „Písni písni“ – a to se protáhne nejméně do sedmi, takže bych dorazil tak k 8. a to už vás bude většina zase pryč. Tak příště **Mahu**

Ahoj, omlouvám se na setkání Prvostředečníků. Musel jsem neodkladně něco vyřídit. S pozdravem 555 **Pirilík**

Chingo pro schůzi v Domě umělců naší schůzku nestihl a omluvil se telefonicky.

Petr odjel s dcerou do Chorvatska.

Protože předávám nejmladšího skauta **Kryštofa** mladým skautům, nestihnu navštívit staré skauty. V úctě a s omluvou starší skaut **Zbyněk**

Není žádný záznam o tom, co se na schůzce událo.

Události minulých dnů

Tak se nám **Kačka** a **Lenka** úředně vzali. Za svědka byl **Kačkovi Plavec** a večer se jejich kamarádi sešli, aby novomanželům pogratalovali. Tady je z této události několik fotografií od **Přemíka**:

Super kapela

Super ženich

Super rozzářená nevěsta (foto **Marianna**)

Super taneční sólo

A Marianna vyfotila už ne tak super Prvostředečníky.

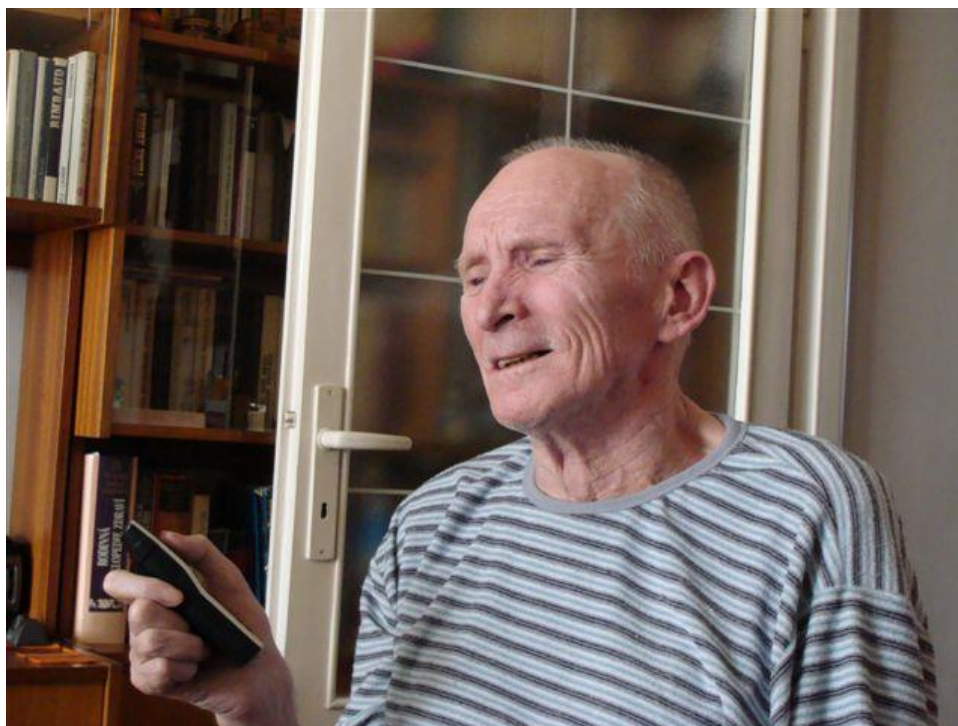
Rozjeli jsme se ze Všenor domů až v noci (foto **Pacík**)

Smutná zpráva

Vorlíček zemřel 4.října. Nahle, neočekávaně. Měl pohřeb bez obřadu (jak se to da udelat nevim). Eva nebyla schopna obřad absolvovat. A asi nebylo ani zadně umrtní oznámení. Sam jsem se to dozvedel až v den pohřbu, protože Eva nemela me telefonni číslo. **Vorlík** ji ho diktovaval zpameti. Takze se kruh uzavrel.

Priste snad neco veselejsiho. Vsechno dobre, **Zdenek**

Tady je několik archivních fotografií, které nám **Vorlíčka** připomenou:

Poslední foto, už těžce nemocného, **Vorlíčka**

Retro výlet na Slapy (kdy?): **Vorlíček** s míčem, šklebící se uprostřed

Kapitanát na Slapech (1955): **Vorlíček** úplně vpravo.

Vorlíček (vpravo) se **Švígem** a **Pacíkem** při „sjezdu“ Desné na táboře na Souši (1957)

Zajímavá informace o Bratřkovi od Jiříčka z Kanady

Jiříček (Jirka Soukup) přišel do Pětky k **Bratřkovi** jako Vlče v roce 1947 a po rozpuštění Pětky v r. 1948 s **Bratřkou** přešel do Českého Yacht klubu. Na táboře Muše Kuše na Nežárce v r. 1951 byl kormidelníkem mužstva Lišek – později Pirátů. Po odchodu z malého oddílu se věnoval jachtingu. V roce 1970 dobrodružně emigroval a celou svou anabázi popsal v napínavém románu „On Moving Mountains“. Jiříček ho v současné době překládá do češtiny.

Jiříček dnes žije v Ottavě a baví se tím, že píše povídky, které hodlá vydat knižně pod názvem „Incredible Stories of my Unusual Friends“. Jedna z povídek „Autostop s plachetnicí“ je o Pětce, a **Bratřkovi**. Kromě toho, že je to zajímavé čtení o autostopování s mlokem (my jsme přece kdysi stopovali s pramkou), je to i historický dokument. **Jiříček** v povídce popisuje svůj rozhovor s **Bratřkou**, ve kterém **Bratřka** vysvětlil, proč nechtěl mít sám děti. Jeden z jeho předků byl černocho, na **Bratřkovi** to bylo v mládí poznat a on tím trpěl různými ústrky jak ve škole, tak potom v zaměstnání úředníka ve Vídni. Nechtěl tyto geny předat dál. **Jiříček** mi potvrdil, že ten rozhovor se skutečně stal asi na puťáku na Lužnici, kdy s **Bratřkou** a **Zdenkem** jeli na kánoji. Našel jsem fotografii Bratřky z První republiky a myslím, že ta tuto skutečnost potvrzuje. My zažili už Bratřku šedovlasého.

V povídce se dále **Jiříček** zmiňuje o tom, že jako vlče četl vášnivě **Bratřkův** seriál o dobývání měsíce, který vycházel v Junáku. Je zajímavé, jak **Bratřka** předjímal budoucnost. Připomeňme si to. **Bratřka** v r. 1947 napsal o dobývání Měsíce v „daleké budoucnosti“, tj. v roce 1965. Já si také ten seriál pamatuji. Třeba to některé Prvostředečníky může zajímat a tak ho začnu v Plaváčku přetiskovat. Je to zajímavý dokument o **Bratřkovi** a jeho zásluhách o časopis Junák, který tehdy redigoval. Kopii tohoto seriálu nám ze svého archivu poskytl **Bobo**. Ten seriál byl něco jiného než Rychlé šípy. **Pacík**

Vtipy

Jak začínají manželské hádky:

Snažil jsem se přesvědčit manželku, aby koupila basu piva za 14.95 EUR. Místo toho si koupila noční krém za EUR 7.95.

Řekl jsem jí, že po base piva vypadá večer hezčí než po nočním krému.

A hádka začala.....

Seděl jsem s manželkou u stolu na jejím školním srazu. Neustále sledovala opilce, který seděl sám u vedlejšího stolu a pohrával si s pohárkem.

Zeptal jsem se jí: "Znáš ho?"

"Ano", vzdychla si. "Je to moje stará láska. Pokud vím, tak se dal na pití hned po našem rozchodu před mnoha roky a slyšela jsem, že od té doby nevystřízlivěl."

Řekl jsem: "Ó Bože! Kdo by si pomyslel, že člověk může oslavovat takovou dlouhou dobu?"

A hádka začala.....

Když se nám rozbila sekačka trávy, manželka mi neustále připomínala, abych ji opravil. Ale já jsem byl vždy zaneprázdněný. Na programu bylo: auto, motorka, internet, rybaření. Zkrátka něco, co pro mne bylo o mnoho důležitější.

Nakonec přišla s nápadem, v který doufala, že zabere. Když jsem přišel v jeden den domů, seděla ve vysoké trávě a stříhala ji malými kadeřnickými nůžkami.

Tiše jsem ji chvíli pozoroval a potom jsem vešel do domu. Po pár minutách jsem se vrátil a podal jí zubní kartáček. Řekl jsem jí: "Když skončíš se stříháním, mohla bys zamést i dvůr".

A hádka začala.....

Manželka chtěla, abych ji vzal někam, kde už dlouho nebyla. Tak jsem ji vzal do kuchyně.

A hádka začala.....

Nakonec chtěla, abych ji vzal někam, kde to moc nestojí.

Tak jsem ji vzal do ložnice.

A hádka .....

Také Rusové mají své vtipy

Manžel se vrátí hladový domů, otevře ledničku a tam nahý chlap. "Kdo jsi?" - "Váňa." - "A co tu děláš?" - "Jím klobásu." Manžel se tím pochlubí v práci a kolega mu říká: "Ty jsi ale blbec - to byl milenec a měl jsi mu rozbít hubu!" Manžel se vrátí domů, otevře ledničku a tam zase chlap. "Kdo jsi?" - "Serjoža." - "A co tu děláš?" - "Jím klobásu." - "Tak poslyš, až uvidíš Váňu, vyříd' mu, že mu rozbiju hubu!"

A také jeden z Ameriky

Ptají se nejbohatšího muže USA, jak přišel ke svému bohatství, a on říká: "Když jsem připlul do států, tak jsem měl 20 centů, tak jsem za ně koupil jedno jablko, vyleštil ho a prodal za 60 centů, za ně jsem koupil 3 jablka, vyleštil je a prodal je za 1,80 dolaru, a tak to šlo dál a dál, den za dnem, až mi umřel strýc a odkázal mně 20 miliard dolarů.

To Holanďani mají pro humor jiný smysl.

Mahu zve:

Ilustrace k Písni písní
"Come My Beloved..."
6 / 10 / 2016 – 12 / 3 / 2017
Galerie Roberta Guttmanna U Staré školy 3,
Praha 1
Otevřeno denně kromě sobot a dalších
židovských svátků, v letním čase 9–18 hod.,
v zimním čase 9–16.30 hod.

Ilustrace k Písni písní
"Come My Beloved..."
6 / 10 / 2016 – 12 / 3 / 2017
Galerie Roberta Guttmanna U Staré školy 3,
Praha 1
Otevřeno denně kromě sobot a dalších
židovských svátků, v letním čase 9–18 hod.,
v zimním čase 9–16.30 hod.

Braťkův seriál „Závod o Měsíc“

Po dlouhých zkouškách s pokusnými raketami, které byly v letech 1949 až 1964 vypalovány do vesmíru, nepochybně ve svém nitru nejen samočinné zaměřovací přístroje, ale i živá zvířata, rok 1965 měl se stát památný tím, že po prvé lidé opustí povrch své rodné Země. Už dlouho se ve veřejnosti troušily pověsti, že Sovětské Rusko v plné tajnosti buduje kdesi za Uralem prvou Vesmírovou loď, kterou hodlá dosáhnouti Měsíce.

V Americe tyto zprávy způsobily veliké vzrušení. Jakže? Slované, Rusové, měli by být první v dobývání vědeckých a technických úspěchů? Amerika, hrdá na své heslo „America first“ (Amerika první) i na svou

sebevědomý, optimistický muž v plném rozkvětu mužných sil, který v četných sportovních zápasech prokázal, že dovede bojovat a vítězit, ale který také ve svém oboru měl pověst vynikajícího technika a vědce.

Jeho nástupcem stal se poněkud vytáhlý a mlčenlivý Lucius Clay, který byl profesorem na universitě v Cincinnati. Byl všeobecně známým badatelem v oboru hvězdné fyziky. Jeho úkolem bylo přinést co největší vědeckou kořist z mezihvězdného prostoru. Byl o rok starší než velitel Reynolds, houževnatý, třeba méně sdílný než jeho tři druhové.

Třetí člen, šestadvacetiletý Ogden Reid, silný důvězka, byl chlapcem,

„Domácím duchem výpravy“, který se měl starat o pohodlí, pořádek a stravování byl osmadvacetiletý tloušťk Timothy Marney. Tím však jeho činnost ani zdaleka nebyla vyčerpána. Od přírody a povoláním „zuřivý reportér“ slíbil spolku šedesáti největších amerických listů napsat po návratu na Zemi (v němž pevně věřil) barvitě líčení osudů výpravy.

Tato čtveřice je tedy připravena vydati se do Vesmíru co nejdříve, aby předstihla své Sovětské soupeře. Stěla však neměla dopadnouti na Měsíc (nebylo by možno vypáliti ji zpět na Zemi), nýbrž obletěti jej v největší blízkosti a shoditi naň obrovskou

technickou zdatnost, nechtěla se dát zahanbit. A s opravdu americkým elánem připravila proto obrovskou střelu, podobnou těm, které Němci ke konci války chtěli vypalovati přes Atlantický oceán do Nového světa. Dobrovolníků k cestě přihlásilo se přes deset tisíc. Z nejschopnějších pak byli vybráni čtyři muži, které vám dnes představíme.

Velitelem výpravy byl jmenován třicetiletý inženýr Milton Reynolds,

který dovede na všechno sáhnout jak je zapotřebí. Povoláním mechanik jedné z největších amerických firem na výbušné motory, už od nejútlejšího mládí spravoval, řídil a zdokonaloval kdejaký stroj ve svém okolí. To mělo být jeho úkolem i na výpravě, při čemž měl též obsluhovat radiovou stanici. Měl lví sílu, nekonečnou trpělivost a houževnatost a přes trochu drsnější chování naprosto oddanou duši.

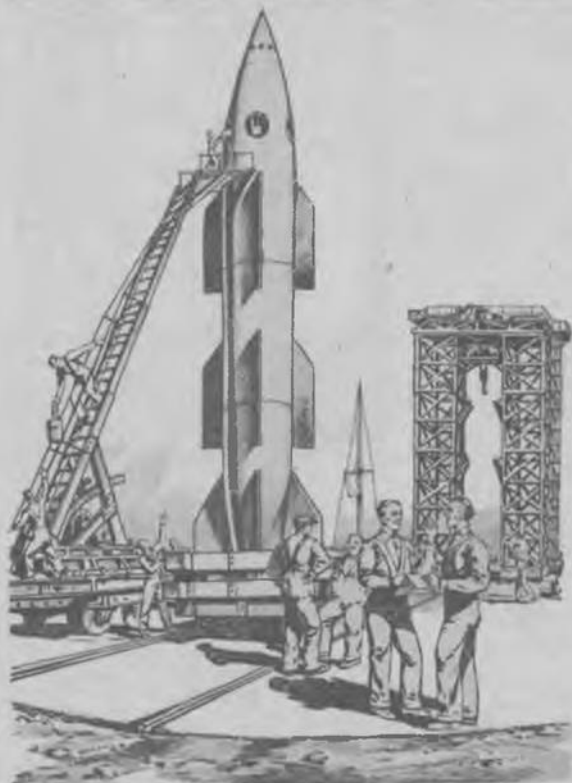
hvězdnatou vlajku na znamení, že Měsíc připouje k Spojeným státům Severoamerickým jako dalšího člena Unie.

Od příštího čísla našeho listu budete sledovati napínavé příběhy americké čtveřice i jejich ruských druhů, které vám později představíme. Nezapomeňte si proto zajistiti příští čísla „JUNÁKA“. Upozorněte na tuto vzrušující věc i své kamarády!

SPLŇUJEME STARÉ PŘÁNÍ SVÝCH ČTENÁŘŮ

Počínaje 27. číslem bude mít „Junák“ při nezvýšené ceně osm stránek románové přílohy, takže každý odběratel „Junáka“ získá za rok jednu nebo dvě knihy o 360 stranách!

Jsmě na letišti uprostřed pouště v Novém Mexiku. Obrovská střela, připravená k odpalu na Měsíc, byla již postavena do správné police a vyjela na velmi pevném podvozku, z něhož bude odpálena. Do kabiny střely ukládají se poslední zásoby a předměty výzbroje. Na letišti jsou jen nejzasvěcenější spolupracovníci. Hostům a úředním osobnostem je určen zítřek, kdy nastane historický den odletu.

V popředí stojí čtyři hrdinové výpravy.

„Zde je přesný výpočet a nárys našeho letu na Měsíc,“ praví Lucius Clay. „Byla to nesmírně obtížná práce. Rovnice měla 481 členů, týkajících se jen pohybu Měsíce! K tomu přichází ještě prvky pohybu naší střely, jejíž rychlost bude v každém okamžiku jiná. Doufám však, že správnost výpočtu umožní, abychom se s Měsícem na jeho dráze kolem Země setkali na předpokládaném místě.“

„Bylo by tragické, kdybychom se jeho povrchu přiblížili natolik, že by nás jeho přitažlivá síla zajala a my dopadli na něj. To by znamenalo konec,“ poznamenal velitel výpravy Reynolds.

„Trysky na přední části střely zbrzdily by náš pád, takže bychom se neroztrfístili.“

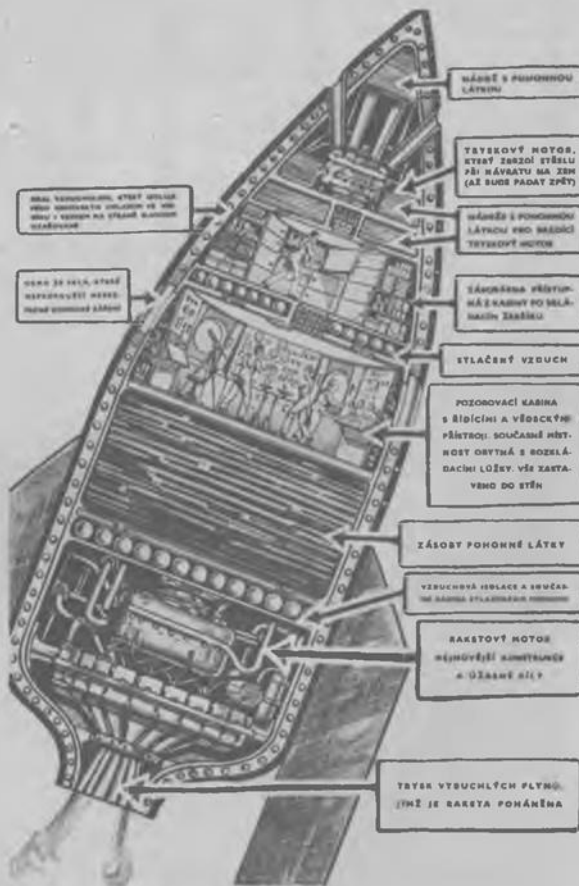
„Doufám,“ přikývl vážně Reynolds. „Ale neměli

bychom pak dost pohonných látek, abychom se mohli vznést ke zpátečnímu letu.“

● Zatím co dva vedoucí duchové výpravy starostlivě uvažovali o risiku podniku, Ogden Reid a Timothy Marney vesele hovořili o nadcházejícím dobrodružství. „Několik měsíců trvající přípravy jsou skončeny — není téměř nic na práci, jen chodit kolem střely a nechat se obdivovat jako hrdinové,“ myslí si veselý a tlustý Timothy. Slibuje, jak dobře bude během vesmírné cesty „vařit“, aby posádka střely si nemohla ani po této stránce stěžovat.

Žádný z hrdinů však nemluví o tom nejpodstatnějším — zda totiž přežijí okamžik, kdy střela opustí zemi a její rychlost se bude zvyšovat až na šílený úprk 10.000 km za hodinu! — —

Druhý náš obrázek ukazuje průřez hlavicí střely, jež samojediná má obletět Měsíc a vrátit se na Zemi. Ostatní dva díly postupně odpadnou jakmile jejich motor vyčerpá zásobu svých pohonných látek. (Pokračování.)

JUNÁK 6. III. 1947 - č. 27

„JUNÁK“, týdeník junácké mládeže, číslo 27 — Majitel a vydavatel: Junák, ústředí skautské výchovy. Redakce: PRAHA II, Štěpánská ulice číslo 61, telefon 285-69. Administrace: Praha II, Václavské náměstí 36, telefon číslo 214-61. — Vedoucí redaktor: Jaroslav Novák. — Odpovědný redaktor: Jiří Lapáček-Jasan. — V redakční radě Jarmil M. Burghauser a Josef Starec. Tiskne Melntrich a. s., Praha. — Používání novinového poštovního povolení pod číslem IA-2772-OB, dohlédací pošt. úřad Praha 25. Cena výtisku Kčs 2,50. Toto číslo vyšlo 6. III. 1947.

ZAVOD K MĚSÍCI

Slavnostní řeči odezněly, filmaři a fotografové udělali na sta snímků našich hrdinů, radio vyslalo jejich poslední slova. „Obhájíme čest Ameriky, nezapomínáme na heslo „Amerika vždy první“,“ slíbil Reynolds za své druhy.

Venku lidé jásají, ale uprostřed kabiny stěly je hluboké ticho. Jen kontrolní aparáty tikají. Ticho před nesmírnou bouří... Už jen několik minut do odletu. Posádka uléhá na

svá lůžka, neboť v leže spíše snese nesmírné zrychlení, jemuž bude podrobená. Velitel výpravy Milton Reynolds stojí u rozvodné desky, vydává poslední příkazy a pak napjatě sleduje chronometr.

„Teď!“ otočí pákou, která uvede vchod automatický přístroj. Rychle pak spěchá na své lůžko. Nyní pracuje stroj sám — za tři minuty zapálí pohonnou směs v tryskovém motoru a postupně bude zvyšovat dávku a tím i rychlost stěly. Na lidský organismus není možno se v takovém případě spolehnouti. Neseleže stroj? Je to otázka života a smrti!

Dvě, tři mučivé minutky očekávání, pak nesmírný náraz. Hluk výbuchu naši hrdinové neslyší — neboť jsou v hlubokém bezvědomí. Zda se z něho všichni proberou k životu? ...

Obrovský zástup diváků pak vidí, jak z mohutného oblaku kouře vyráží štíhlá stěla s ohnivým chvostem, syčícím a hlučícím, jehož síly a divokosti přibývá tím více, čím stěla výše stoupá. Jde pouze o několik vteřin. Pak mizí zrakům rozechvělého diváctva — vesmír uchopil odvážlivce do svého mrazivého objetí.

Pokračování